

ஈ. பாது தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி
பத்தகை

தமிழ்ச் சங்கத்தின் நூண்டு விழா

திறப்புரை வழங்கியவர்:

கலாந்தி.சீ.யோகராசா

கிழக்குப்பல்கலைக்கழகம்

11.03.2002

‘உடையதக் கவிதையின் தனித்துவம்’

ஈ. பாத தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி
பக்தகளை

தமிழ்ச் சங்கத்தின் நூண்டு விழா

திறப்புரை வழங்கியவர்:
கலாநிதி.செ.யோகராசா
கிழக்குப்பல்கலைக்கழகம்

11.03.2002

‘உலையக்க் கவிதையின் நனித்துவம்’

அதிபர், ஆசீரியர்கள், மாணவர்கள் அனைவருக்கும் எனது காலை வணக்கம்

நீங்கள் இங்கு நடைபெறவள்ள விழாவிற்கு திறப்புறையாற்றும் பழ என்னே அமைத்தகற்கு உங்கள் அனைவருக்கும் எனது நன்றிகளை தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

இலங்கையில் வாழ்கின்ற தமிழர்களை பொறுத்தவரையில் மலையக தமிழ்ச் சமூகம் தனித்துவ பண்புகள் பலவற்றை பெற்றுள்ளது. அவர்களது நவீன இலக்கியபடைப்புகளிலும் அவை வெளிப்படுகின்றது. கிடு பற்றியே எனது திறப்புறையில் பேசலாம் எனக்குருகின்றேன்.

தமிழ் பேசும் மக்கள் வாழுகின்ற இலங்கையின் ஏனைய பிரதேசங்களுடன் ஒப்பிட்டு மலையக நவீன தமிழ்க் கவிதையின் வளர்ச்சி நிலைப்பற்றி அவதானிப்பது— அவ்விதத்தில் மலையக நவீன தமிழ்க் கவிதையின் தனித்துவங்கள் பற்றி கவனிப்பது— முக்கியமானதூர்ராகவுள்ளது என்று எண்ணுகிறேன்.

மலையகத்தை பொறுத்தவரையில் நவீன தமிழ்க் கவிதை மீண்ட்சியம்மன் நடேசஜயர்ஜி கோ.நடேசய்யர் அங்கியோரின் முயற்சிகளினால் 1930 களில் முகிழ்த்தாலும் சுட ஏற்காழ 1960 வரை அம்முயற்சிப்ரவலாகவோ அந்முமகவோ வேறான்றியதாகக் கூறுமுழுயாது. அவ்விருவரையும் தொடர்ந்து வாய்மொழிக் கவிஞர் குழாத்திடம் மலையகக் கவிதை சென்று விடுகிறது. மக்கள் கவிமணி சி.வி.யை அங்கிலத்தில் எழுதிய கவிஞருாகவே கருத வேண்டும். 1940களின் பின் கூறிலே கூடம் பெற்ற கே.கணேசன்தின் நவீன கவிதை முயற்சிகள் தொடரவில்லை என்பதோரு காலம் அவரை மொழிப் பெயர்ப்புக் கவிஞராகவே உருவாக்கி விட்டது. 1950களில் உருவானவர்கள் மலையகம் பற்றி பாயனரென்பதுனே விட்டு ஒக்காலப்பகுதியிலே பிரதான போக்காக கிருந்த தேசிய உணர்வு சார்ந்த கவிதைகளையே படைத்துனர் என்பதே பொருத்தம். சக்தி அ.பாலையாவின் படைப்புகள் கிடற்குச் சிறுந்த உதாரணமாகின்றன. 1960களிலேயே கிட்துக்கை போக்கில் மாற்றமேற்படுகிறது. தமிழோவியன்கு குறிஞ்சிநாடன் முதலானோரின் பிரவேசம் நிகழ்கின்றது. மலையகம் பரந்த தளத்திலே அவர்களது கவிப்பொஞ்சாகிறது. 1960 தொடக்கம் இன்று வரையான மலையக நவீன கவிதை வளர்ச்சியின் துணித்துவங்கள் யானவே என்பதே எமது கேள்வி.

மேற்கூறிய விதத்தில் நோக்கும் போது முதலிற் குறிப்பிடத்தக்க தனித்துவப் பண்புகளாக விளங்குவதுடு மலையகக் கவிஞர்களின் சமூக உணர்வு அகும். அதாவது ஏனைய பிரதேசக் கவிஞர்களுடன் ஒப்பிடும் போதுகி கீப் பண்பு இங்கு முதன்மைப்பட்டிருக்கிறதென்பது ஒன்று. மறுதலையாக இயற்கையையும் கீ காதலையும் கீ கவிதையையும் கீ தெய்வத்தையும் பெருமளவு பாடவில்லை என்பது மற்றொன்று. ம.சன்முகநாதனின் கவிதைகள் பற்றி ஒங்கிவளர்ந்த உச்சிமேட்டிழவினர் தொலைநோக்கிக் கீ அழகு காட்டும் கதிர்காமக் குன்றையும் கீ சிங்கராஜப் பெருங்காட்டின் சிங்காரத்தையும் கீ சமனளவாவியின் வளத்தையும் வருணனனை செய்ய முன்வரவில்லை என்ற கே.கணேசனஷ் குறிப்பிடுவது கவனத்திற்குரிய மலையகக் கவிஞர்கள் அனைவர்க்கும் பொருந்துகின்றது என்பதில் ஜயமில்லை.

மேற்கூறிய சமூக உணர்வு காரணமாக நாம் நன்கு அறிந்தது போன்று கதிரவனுக்கு முன்னொழுந்து, உணவு சமைத்து, பெரட்டுக் களம் சென்று குளிரேச் சகித்து மலையேறிக் கொழுந்து பறித்தும், கவ்வாத்து வெட்டியும், கான்போட்டும், முள்குத்தியும் மாலை வீரு வந்து துயிலும் மலையகத் தொழிலாளர்களின் பல் வேறு வகையான அவைகள் கடை கவிஞர்கள் அதிகளவு சித்திரிக்கின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. இங்கு நான் சுறுவருவது, இலங்கையின் ஏனைய பிரதேசங்களில் உள்ள தொழிலாளர்களது வாழ்க்கையை அவ்வப்

பிரதேசக் கவிஞர்கள் கண்டும் காணாதிருக்கும் போது, மலையகக் கவிஞர்கள் அவ்வாறு வாளாவினுக் கவில்லை என்பதே. ஆக, மலையகக் கவிதைகளின் மற்றொரு தனித்துவம் தொழிலாளர்கள் பற்றி அதிகம் பாடப்படுவதாகும்.

மேற்கூறிய பண்பினை நுணுக்கி நோக்கும் போது அதனுடே இன் னோரு தனித்துவம் மேற்கிளம் புகிறது. அதாவது, தொழிலாளர்கள் தமது சிவலஸ்களைத் தாடும் வெளிப்படுத்தி வருகின்றனர். இவ்விதத்தில் பஸர் கிருப்பினும் குறிஞ்சித் தென் னவனும், மல்லிகை சி.குமாரும் உடன் நினைவிற்கு வருகின்றனர் துண்பம் தொலையெல்லை, துயரக் கதையோ முழியவில்லை என்று தொழிலாளியான குறிஞ்சித் தென்னவன் பாருவதற்கும், தொழிலாளர் வர்க்கம் சாராத பிறக்கவிஞர் பாருவதற்குமிடையிலான உணர்வுத்தனம் வேறு என்பதனை அழுத்தி உணர்த்த வேண்டியது அவசியமன்று.

இனிமலையகக் கவிதைகளின் வழவும் பற்றியும் சிலவற்றைக் கூறுவேண்டியுள்ளது. எமது இலங்கைக் கவிஞர்கள் எமது மரபிலிருந்து உறிஞ்ச வேண்டியதை பல உள்ளன. நாட்டார் பாடல் வழவங்களைப் பயன்படுத்துவதென்பது இவற்றுள் ஒன்று. இவ்விதத்தில் ஏனைய பிரதேசங்களுடன் ஒப்பிடும் போது, மலையகக் கவிதைகளில் ஒப்பயன் பாரு அதிகமுள்ளவை கவனத்திற்குரியதாகின்றது.

மட்டம் சுரியாப் போகு மாரியாயி- தேயிலை
 மாரெருத்துக் கீழே போகு மஞ்சாயி
 சட்டப்பழ வேலை செய்யும் மூக்காயி- மலைக்குச்
 சங்காது முன்னோம் வாழு மூக்காயி
 என்று அறுபதுகளின் கவிஞர்கள் மட்டுமன்றி

என்ன மச்சான் சிவராசா
 சில்லறையா என்றேறியே
 கோழியா நீ ஓழைச்சும்
 கோவண்மும் மிஞ்சலையா?

ஓழைச்சுக் கொருத்து நாங்க
 பிச்சை எருத்து காலம்
 மலையேறிப் போகுமழு
 மச்சானோட வாருமழு

என்று என்பதுகளின் கவிஞர்களும் பாருவது
 குறிப்பிடத்தக்கது. மலையகத்தில் குறும்பா வழவழும் சமூக உணர்வு
 மீதுர பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்று கூறத்தோன்றுகின்றது. எ-ஞ
 குறிஞ்சித் தென்னவனின்

குப்பன் வாழ் ஸயத்தினைது சாரை
 ருளாமாக்கும் வீட்டை மலைத்தாரை
 தப்பாது இங்கு வந்து
 தகருமெல்லாம் ஓரிரவில்
 அப்போதே அடையும் கொழும்புறை.

ஏன்ற கவிதை. ஒயினும் குறிஞ்சித் தென்னவன் எழுதியதாகக் கூறப்படும் குறும்பா அனைத்தும் தொகுக்கப்பட்ட பின்பே இதனை உறுதி செய்ய முயியும்.

இலங்கையின் ஏனைய பிரதேசக் கவிதைகளில், எண்பதுகள் புதிய பாய்ச்சல்களை ஏற்படுத்தியது போன்ற நிலைமை மலையகத்திலும் நிகழ்கின்றது. மூன்னனையோரவிட தேடலும், வாசிப்பும், வேகமும் கொண்ட ஒளந்துவைஸ்ரூபையான்றின் வரவு இங்கு நிகழ்கின்றது. முரளிதழவின்

டன் டன் டனக்

டன் டன் டனக்

பழனியப்பா - நீ

பூமியினின்று கவ்வாத்து

செய்யப்பட்டு விட்டாலோ

டன் டன் டனக்

டன் டன் டனக்

என்ற புதிய ஒளிகள், மலையகமெங்கும் எதிரொலித்து இளந்தலைமுறையின் மத்தியில் எழுச்சி அலைகளை ஏற்படுத்துகின்றது. இவ்விதத்தில் உள்ளடக்கம் மட்டுமின்றி, புதுவழிவப்பயன்பாடு, முதன்முதலாக கலாபூர்வமாக பிரக்ஞா பூர்வமாக இவளுடாக வெளிப்பட்டதென்பதும் நினைவுபடுத்த வேண்டியதாகின்றது. சுடவே, வைரக்கூ வழவத்தின் வரவும் இவரது ஈடைக்குள் தேசத்திலிருந்து அறிமுகமாகின்றது.

7

எண் பதுகளிலேற்பட்ட இன் னோரு பறிணாமம் மார்க்சிய நோக்கிலான மற்போக்குக் கவிஞர்களின் எழுச்சியாகும். இலங்கையின் ஏனைய பிரதேசங்களில் இக்குழாத்தினர் தளர்ச்சி காண்கின்ற போது, மலையகத்தில் அதற்கு மாறான நிலை காணப்படுகின்றது. இவ்விதத்தில் கி.தம்பையா, சிவ ரஜேந்திரன், எஸ். பன்னீர்செல்வம் முதலானோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். ஆகின்றனர். இத்தகையோருள், பன்னீர்செல்வத்தின் கவிதைகள் அழகியல் பெறுமானங்கள் மிக்கவை.

இன்று நிதானித்து நோக்கும் போது, அறுபதுகளின் கவிஞர்கள் மலையகச் சமூகத்தைப் பாடியதற்கும், எண் பதுகளின் கவிஞர்கள் பாடுவதற்குமிடையில் முக்கிய வேறுபாடொன்றுள்ளது. அதாவது, எண் பதுகளில் பிரவேசித்த கவிஞர்களிடம் சமூகம், அரசியல் பற்றிய சுர்மையான விமர்சனம் காணப்படுகின்றமை அழுத்தி உரைக்கப்பட வேண்டியதே.

அதே வேளையில், இலங்கையின் முனையை பிரதேசங்களிலே குறிப்பாக, வன்னி, அம்பாறை பிரதேசம் சார்ந்த இளந்தலைமுறைக் கவிஞர்கள் இலங்கையின் நுவீன கவியை வளர்க்கிறைய வளம்படுத்தி வருவது கண்காண்டு. மனையக இளந்தலைமுறைக் கவிஞர்கள் இவிவிதத்தில் பின் தங்கியுள்ளமையை மதுரத் தழிழ், தேட்டம், விருட்சப் பதியங்கள், ஏகிய தொகுப்புகள் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன. முத்த தலைமுறை கவிஞர்களும், விமர்சகர்களும் திடு பற்றிச் சிந்திப்பது காலத்தின் தேவையாகின்றது. எனினும், மொழி பெயர்ப்புக் கவிதைத் துறையில், மனையகத்தின் பங்களிப்பு கணிசமானதன்பது நாமறிந்ததே. இவிவிதத்தில் கே. கணேசனின் பங்களிப்பு மகத்தானது என்பதனை நீங்களோ நன்கு அறிவீர்கள்.

